

rekel: „Bodite sami!“ Oj ponosna maša! — Pomni duša staro resnico: „Errando discimus“ in da ja kritika ni namenjena tvoji osebi, in če te tudi zmele na tri mele, bo dobra moka, ker je namenjena tvojim slabostim, v tvoj prid, v prid vsega naroda, katerega slave menda, Bog nas vari! nočeš oskruniti; da je pa s takimi plodi sila povzdignil ne boš — to, Bog se smili! — boš ja lahko sduhtal; ti ni treba, da bi znal komarje kovati. — Kakor se nisi latinščine en dan naučil, in je profesorjeva rudečka tvoj pensum véasi gerdo popasila, lej, tak ne bodi term, ako te pravična graja na očitnem polji zadene. Saj se možicelnji lotijo velikanov s svojimi bodalci, češ: mesec beži! mravlja pride! — saj se ja še v Tebe zaletavajo, veledragi Dragan Davorine!“ — a šta će muva na turovem rogu?! — „Feriunt fulmina“ — „Es sind die schlechtesten Früchte nicht“ itd. in Žehtarčev Pavle iz Pohanc je djal: „V koprivo ne treši!“

Pa huja guba je na polji našega slovstva. Dolgo časa sém že pogrešamo nekterih pervakov na našem nebu. — Kje, Rodoljub Ledinski, kje so Tvoje miloglasne, sercabudne gosle? Kam si obesel svoj lok? — Podgorski Svitožar! Je mar zblodla tista glava, ki je v sredi ptujcov tako bistro vedila braniti „svetinje domače?“ — Pajcina se prede po strunah Tvojih, kamnogoriški Lovro! — Žalostno! — je struna stergala se pevcu ali zgrabil je za locen in na ostalih zaigral pesem otožnega serca — serčnega bola. — Ah! al kdo bi se dotaknul Tvojih ceter, ovenčanih s lovorom vavek živim, Ti orjaški velikan slovanske poezije, naš neumerjoči Koseski! Ah! ne čujemo več Tvojih ljubljencov, ne stresujejo več naših serc z gromom svojih skladov, ne zibljejo in mečejo več naših misel in čutov, kakor jim drago, zdaj v glasno veselje in ushitjeno radost, zdaj v čern obup, — v divjo strast — ali molko otožnost!

Oj, ko Vas ne čujemo več, ne bi bilo mogoče, Vas gledati saj? Ali se res ne najde — usmiljena nam majka! — po vsi slovenski zemlji ne eden rodoljuben ali saj toliko spekulativen knjigar, ki bi hotel s podobami naših slavni pesnikov in literatov špekulirati na mošnje slovenskih rodoljubov?

Al dost za prvi spomin. Nič ne zamerite, tovarši od 11. avgusta leta 1851. Morebiti zbudi prijazen spomin otožnost; — morebiti pa, in Bog mili daj! — ponovi obljube spomin tisto veselje in serčnost do dela, katero je vrelo pred osmimi leti v naših sercih in žilah! — Bog daj! Z Bogom vsi! Božja pomoč in slovenski pozdrav po vseh vaših potih!

Dopisi.

Iz St. Louis-a v severni Ameriki 11. jul. *) Zima je bila pri nas brez vsega snega; kratka spomlad in jako deževje; zdaj pa je vročina 98 do 100 gradov po F. Letos imam dosti dela s kmetijstvom; tudi na kmetije pri mestu sem spomladi čez 2000 tert s koreninami posadil, ktere prav lepo rastejo. Krompirja bom imel čez 2000 mernikov; zgodnega že kopamo in ga prodajamo v mesto po 2 $\frac{1}{4}$ gold. mernik. Tudi druga vertnarija se prav dobro spopnaša, kakor tudi moje teržtvo gré zmiraj dobro od rok. Pošljem Vam zdaj majhen dar. Ljubi oče! palica v Vaši starosti se še ni zlomila — tudi jez Vas še nisem pozabil itd. Premuta.

Iz velikih Mun v Čičarii 5. avg. — Toča, kakor smo 16. julija v „Novicah“ omenili, ni samo nam veliko škodo naredila, temuč tudi v več krajih Istre je siromašnim ljudem žito in grojzdje pobrala, kakor na Keršansčini, Šumberščini itd. Dragina isterskega vina dakle ne bo dosti z novim vinom jenjala, katero so že v nekterih krajih čez mesec dni mastiti navajeni. Pri nas se pije sedaj vino po 28 in 32 krajc. bokal dunajski in je vino večidel kranjsko. Tertna

*) Te verstice so posnetek iz pisma, ki ga je skerben sin iz daljne Amerike svojemu staremu očetu na Dolensko v slovenskem jeziku pisal, kakor je tu natisnjeno. Vred.

bolezen, da pride nesrečni prah ali pepel na grojzdje, se vidi po več vinogradih v Istri, da je prav žalostno za mar-sikterega posestnika. — Suša nam žuga zatreti, kar je toči ostalo ali se potlej obrastlo, ako berzi ne pride pohleven dež; vode je sém ter tjé že malo, trava je véla, krompir zastaja droben in obeta le pičel pridelek. — 14. dan t. m. bo pri nas birma v vikarijatski cerkvi sv. Marije Magdalene, drugi dan pa posvečenje nove cerkve v Bergudski eksposituri, za ktere zidanje so se že več let neutrudljivi ekspozit, častiti gosp. Jože Vode poganjali in vendar sedaj srečno končali. — V naši cerkvi sta veliki oltar in prižnica prav lepo prebarvana, katero delo je danes dokončal v „Novicah“ že omenjeni malarski mojster Marotti iz fare kastavške, katerega v resnici dela same hvalijo in vsem priporočajo, ki jih vidijo tudi v Roču, Humu in drugih krajih na čast umetniku in pa deželi, ktera ga je rodila.

Sajovec Jakob.

Iz Frankolovega na Štaj. 13. avg. Strašna vročina nas tare; najstarejši ljudje na pomnijo take. Drevje je začelo rumeneti, turšica in krompir zoriti; grojzdje vsahnjuje in černo prihaja. Tako bomo do Male Gospojnice vse pridelke izim grojzdja lepo pospravili, al kaj bomo prihodnjo spomlad jedli, sam Bog vé! Joško Iskrač.

Iz Kerškega na Dolenskem 13. avgusta. Tudi v našem okrogu se le žalostne dogodbe čujejo. Pretekli mesec je strela na Mertvicah v neko hišo udarila, da je do tal pogorela; k sreči je bila sama gospodinja v hiši, in je strela ni ubila. Ene dni potem je na Pivškem po zanikernosti mlatičev požár tudi eno kmetiško poslopje pokončal, in 10. t. m. je Mali Mrašev, vas v Leskovški fari, ki šteje 18 hiš, vsa pogorela; samo 3 hiše so ostale, ktere bolj nasamoti stojé. V tem ognji je tudi nekoliko prešičev konec vzelo. Začetek ognja ni znan. Dasiravno zategadel zanikerni, ker izmed 15 gospodarjev ni bil nobeden zoper nesrečo ognja zavarovan! so vendar revni pogorelci temveč usmiljenja vredni, ker so imeli skoro vse pridelke že pospravljene, in po ti nesreči nimajo ne stanovanja ne obleke ne živeža. Dobrotniki, usmilite se siromakov in pošljite jim kak milodar v prvo pomoč! Vem sicer, da sedanji čas Vas bo težko stalo; al prosijo vas res ubogi bratje. Vsak še tako majhen dar bo častita Leskovška tehantija (Haselbacher Deh.) hvaležno sprejela in ga pogorelcem razdelila. — Druga nesreča, ki nas tare, je bolezen, namreč griža, ktera po studenski fari, sosebno na Logu in po cerklanski fari hudo razsaja in zlasti otroke brez usmiljenja mori; v ravno imenovani fari je tudi prešičev za vročino že dosti pocepalo; še tretja nesreča, ktera nas stiska, je pa huda suša. Že sterneno žito se pri nas ni kaj dobro obneslo; na to je pa zavolj preobilne suše malokdo kak mernik ajde in kak maselc repe vsejal; sedaj, kjer je bolj pešena zemlja, se je jelo vse od kraja sušiti; ravno taka se vinogradom na bolj tanki zemlji godi; začelo se je tersje sušiti, jagode veneti in še clo s terte padati. Le jok in stok se sliši, in kaj še bo, ako nam usmiljeni Bog še dolgo potrebnega dežja ne pošlje! Fr. Mladič.

Iz Mengša. V petek zjutraj so tu 25 gospodarjem pohištva pogorele; začel se je ogenj nek po nemarnosti.

Iz Ljubljane. Žalosten je bil letošnji veliki Šmaren; druge leta nas je ajda v najlepšem cvetju razveseljevala; letos nikjer ne vidiš belega polja, nikjer ne slišiš ne ene bčelice ne, — vse je suho, velo, tiho, žalostno v okolici ljubljanski, ktera že spet 3 tedne ni dobila skor ne kapljice dežja razun večerajšnih!

Novičar iz domačih in ptujih dežel.

Iz Laškega. Kakor je podoba, ne bo zbor v Zürich-u tako kmali pri kraji, kakor se je izperva mislilo. 11. dan t. m. so imeli pooblastenci svoj tretji shod, pa tabart brez sardinskih, kteri so se s francozkimi posebej po-